

De 5 karaktertrekken van de Eritrese Revolutie

Tussenkomst van Mohamed Hassan op de Conferentie over de Traditionele Waarden in het rechtssysteem van Eritrea

Asmara, april 2024

Eritrea is een klein onafhankelijk land dat haar eigen weg volgt, vooruitgang boekt en respect afdwingt. Iedereen in Afrika en daar buiten kan van haar voorbeeld leren.

1° karaktertrek: De algemene lijn van Eritrea; zelfbeschikking en Nation Building. Sinds haar bevrijding in 1991 heeft Eritrea haar ze politieke en economische onafhankelijkheid afgedwongen en behouden ondanks alle mogelijke onrechtvaardige sancties, sabotage, agressies en oorlogen. Dat is en blijft mogelijk omdat Eritrea haar politieke doelstellingen heeft afgedwongen door het gehele Eritrese volk gedurende de 30 jaar durende volksoorlog te mobiliseren, tegenslagen te overwinnen en uiteindelijk de overwinning af te dwingen. De ideologische en politieke eenheid van het volk was daardoor bij de bevrijding erg hoog. Eritrea kon op deze dynamiek en zelfvertrouwen verder bouwen.

2° karaktertrek: Eritrea is niet dogmatisch. Eritrea wil naar iedereen luisteren en van iedereen leren, die haar algemene lijn respecteert. Sommige “vrienden” van Eritrea willen haar wel steunen op voorwaarde dat ze afstapt van haar doelstellingen en de politiek van het Westen en haar bondgenoten in Afrika wilt volgen. Zo is er Dan Connell, auteur van “Against all Odds”, die Eritrea de rug heeft toegekeerd en ijvert voor “Regime Change” net zoals de cynische crimineel Martin Plaut. Dergelijk valse vrienden zijn klein-burgers die graag meegaan met successen van de bevrijdingsstrijd maar vinden dat Eritrea binnen het “internationaal” gareel moet gehouden worden. Ze zijn niet in staat geweest hun Euro-centristische mentaliteit van zich af te leggen. Dergelijke gewezen “vrienden” van Eritrea zijn vandaag de grootste verdedigers van “de strijd tegen de dictatuur”, “de (Westerse) mensenrechten, Regime Change”. Hun kritiek maakt in het Globale Zuiden steeds minder indruk.

3° karaktertrek: Eritrea is een fiere natie. Dankzij haar langdurige strijd voor onafhankelijkheid en het behoudt van haar onafhankelijkheid heeft Eritrea en haar bevolking een groot zelfvertrouwen verworven. Die nationale trots vind je ook massaal terug bij de verpletterende meerderheid van de diaspora in de wereld. Deze fierheid kan het Westen niet begrijpen. Ze beschouwen elke gebrek van minderwaardigheidsgevoel van een onafhankelijke natie als “arrogantie”, die moet kapot gebroken worden. Eritrea is vaderlandslievend, niet chauvinistisch. Ze wil met iedereen praten en samenwerken maar laat zich de wet niet dicteren. Nooit!

4° karaktertrek: “Good neighbourhood”. Eritrea ligt op een geostrategische plaats in de wereld. Haar politiek van zelfbeschikkingsrecht heeft het Westen nooit onverschillig gelaten. Het imperialisme heeft steeds geprobeerd en probeert nog steeds elke tegenstelling tussen de landen en de volkeren in de Hoorn van Afrika te gebruiken om Eritrea te treffen en te proberen breken. Dat lukt niet, omdat Eritrea

sinds het begin van haar strijd voor onafhankelijkheid in 1961 een visie heeft ontwikkeld op de voor de toekomst van de Hoorn Afrika, bevrijdt van het imperialisme, het hegemonisme en haar knechten.

Vandaag moeten we veel aandacht besteden aan de wil van Eritrea voor goed nabuurschap, vrijheid en zelfbeschikkingsrecht, vrede en samenwerking, van de landen van de Hoorn.

We geven enkele voorbeelden uit de geschiedenis.

Ethiopië heeft enorm veel te danken aan Eritrea, Alhoewel het huidige regime van Abiy zich recent tegen Eritrea heeft gekeerd, nadat Eritrea het bewind in Ethiopië verschillende keren heeft gered sinds het beloftevolle jaar 2018.

Het **Ethiopian People's Revolutionary Party (EPRP)** dat het pro-Westers regime van Haile Selassie vernietigde in 1974, werd gesteund en bewapend door het EPLF omdat ze samen streden tegen een gemeenschappelijke vijand. Maar het EPRP heeft zich echter onder de DRG en Mengistu tegen Eritrea gekeerd.

Het **Tigray People's Liberation Front (TPLF)** kreeg op haar beurt de steun van Eritrea in haar strijd tegen het Mengistu regime. Maar na de bevrijding van Ethiopië in 1991 wilde het TPLF onder leiding van Meles Zenawi niets leren van Eritrea.

Eerste Minister Zenawi legde toen hij de overgangsregering leidde zijn ontwerp voor een Grondwet voor Ethiopië voor aan President Afwerki. Deze bestudeerde de tekst zeer grondig en verklaarde openlijk aan Zenawi: "Dit kan niet werken. Deze grondwet is gebaseerd op etnische verdeeldheid in plaats van eenheid van alle volkeren van Ethiopië. Je wil 'mijnevelden' leggen rond elke regio zodat het TPLF de volkeren aan controleren en in toom houden vanuit Addis Abeba. Dit project gaat ontploffen". De visie van Zenawi en Afwerki stonden diametraal tegenover elkaar en het ontplofte inderdaad in 2018 toen het TPLF van de macht werd verdreven door de opstand van verschillende volkeren in Ethiopië. Het TPLF trok zich terug naar haar arme regio in het Noorden waar de bevolking slechts 6% uitmaakte van geheel de bevolking van Ethiopië. Omdat het TPLF in haar vlucht naar Tigray een groot deel van de wapens van het Nationaal Leger had meegenomen en Ethiopië virtueel over geen leger meer beschikte omdat 80% van de officieren lid waren van het TPLF en meer dan 60% van de onderofficieren afkomstig waren uit Tigray.

Het TPLF organiseert na haar val in 2018 tot december 2022 drie offensieven vanuit Tigray om Addis Abeba te heroveren. Daarbij schoot het TPLF raketten af op Eritrea om te proberen Eritrea te betrekken in haar conflict en er aldus een "internationaal conflict van te maken" en Westerse inmenging mogelijk te maken. Maar Eritrea gaf geen kik en liet de provocatie aan haar voorbijgaan.

De offensieven van het TPLF tegen de hoofdstad van Ethiopië zijn niet gelukt omdat de regering van Premier Abiy het TPLF met de beslissende hulp van Eritrea. Het TPLF was volledig verslagen en haar leiding werd iop het nippertje gered door een Amerikaanse operatie.

Onder druk van de VS ondertekende Premier Abiy de zogenaamde **Ethiopia-Tigray peace agreement** of "Pretoria agreement" genoemd op 2 november 2022, zonder dat Ethiopië haar redder Eritrea. Dit "akkoord" redde het TPLF dat aan de macht bleef in Tigray. Het werd een ramp omdat het TPLF-akkoorden aanging met andere opposities bewegingen om de regering van Premier Abiy te doen vallen. Diezelfde zwakkeling; Abiy riep tegelijk haar enige bondgenoot Eritrea uit tot haar vijand om

met de steun van het Westen de macht in Addis te behouden. Vandaag zijn de belangrijke Oromo en Amhara in opstand gekomen. 18 van de 21 regio's staan niet meer onder controle van de centrale regering. Eigenlijk heeft het regime van Abiy enkel nog de controle in de hoofdstad, waar de toestand zorgwekkend is.

Ondanks deze weigering van Ethiopië om verder met Eritrea samen te werken, voert Eritrea haar politiek van goed nabuurschap verder.

Somalië keert zich tegen het Westen, de "Islamisten" en de etnische verdeeldheid. Ze kan daarbij op Eritrea rekenen. Om de eenheid van het land te smeden bouwt Somalië een nationaal leger uit. 10.000 soldaten en officieren van het landleger, de luchtmacht en de vloot worden in Eritrea getraind.

Wat de complexe en uiterst dramatische situatie in Soedan betreft blijft Eritrea "good neighbor" verdedigen. Eritrea moet zich niet met de binnenlandse aangelegenheden van Soedan. Ze betreurt dat Zuid-Soedan is afgescheurd in plaats van het problemen vreedzaam op te lossen. Zo zijn beide landen nu een speelbal geworden van het imperialisme. De burgeroorlog in Soedan baart Eritrea veel zorgen. Eritrea ontvangt tienduizenden vluchtelingen uit Soedan. Eritrea weigert om "met de hulp van het Westen kampen op te richten". President Afwerki zegt: "de Soedanezen zijn onze broeders en zusters. In het verleden konden wij op hen rekenen, vandaag kunnen ze op ons rekenen om een veilig leven te leiden in Eritrea. Wij zijn voor het herstel van de vrede, voor onderhandelingen tussen de strijdende partijen, voor nationale eenheid tegen de manipulatie het Westen.

5° Karaktertrek: Geduld. Eritrea heeft altijd veel geduld gehad. Zowel tijdens de bevrijdingsstrijd als na de onafhankelijkheid. Het wikt en het weegt de nadelen en voordelen en neemt dan de juiste beslissingen zonder zich in het avontuur te storten of te laten provoceren. Vandaag wordt het geduld van Eritrea beloond. De wereld verandert snel ten voordele van de volkeren van de wereld. Een multipolaire wereld komt in de plaats van een unipolaire wereld gedomineerd door het Westers imperialisme. De verandering komt er mede doordat Rusland en China haar fouten hebben ingezien en de confrontatie met het Westen durven aangaan samen met het globale zuiden.

Dat was in het verleden anders. In 2009 hebben Rusland en China de onrechtvaardige UNO-sancties, gedictéerd door het Westen, niet tegengehouden. In 2011 hebben diezelfde twee machten de vernietiging van Libië niet willen tegenhouden. Ze dachten dat het Westen hen in ruil zouden gerust laten. Maar niets is minder waard. Het Westen aanvaardt geen enkele kracht die hun wereldmacht in vraag kan stellen. De VS hebben al lang geleden de "roll back" en de vernietiging van de Russische Federatie op hun agenda geplaatst. De "rozen" contra-revolutie in 2004 Georgië heeft Rusland wakker geschud alsook burgeroorlog in Syrië die aanstuurde op de val van Assad in 2012. Deze herhaling van de vernietiging van Libië werd verhinderd door de steun van Rusland. De door het Westen georkestreerde Maïdan contra-revolutie van 2014 draaide uiteindelijk uit op de Russische rechtvaardig "speciale militaire operatie" vanaf februari 2022 om de fascistische regering in Kiev te verslaan en de NAVO achteruit te slaan.

Zowel de Volksrepubliek China als de Russische Federatie begrijpen de rol van Eritrea in Afrika om het imperialisme te bekampen. President Afwerki werd in 2023 met veel eerblijven ontvangen door President Xi in Peking en President Poetin in Moskou. Het geduld van Eritrea wordt beloond. Het kan nu op de steun van zowel China, Rusland en de meeste landen van het Globale Zuiden rekenen.